

**DIARI DE SESSIONS DE LA
COMISSIÓ NO PERMANENT D'ESTUDI DELS
EFECTES REGIONALS I INSULARS A LA
COMUNITAT AUTÒNOMA DEL PRESSUPOST I DE
LES POLÍTIQUES DE LA UNIÓ EUROPEA
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS**

DLPM 381-2000

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 6

**Presidència
de l'Honorable Sr. Joan Buades i Beltran**

Sessió celebrada dia 27 de març del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre l'avaluació de l'aportació de les Illes Balears al pressupost comunitari.

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, malgrat que falten uns quants diputats en aquesta comissió no permanent, procedirem avui a les compareixences que tenim per analitzar els efectes regionals sobre la nostra comunitat autònoma i les diferents illes que la componen de les ajudes europees.

I.- Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Hisenda i Pressuposts, per tal d'informar sobre l'avaluació del aportació de les Illes Balears al pressupost comunitari.

I a l'ordre del dia d'avui està previst que hi hagi la compareixença del conseller d'Hisenda de les Illes Balears, Sr. Joan Mesquida i Ferrando. Volem agrair especialment que sigui avui aquí, perquè físicament no es troba d'allò millor, i demanaria una mica de comprensió per si té dificultats per dur amb molta fluïdesa la reunió. Per tant, sense més, li cedim la paraula perquè faci la seva exposició. Moltes gràcies.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Després de les compareixences del director gerent del Centre Balears Europa, del secretari tècnic de l'Imedoc, i el fet que la competència de fons i ajudes europees estiguin dins la Conselleria d'Economia, Comerç i Indústria, els he de dir per endavant que aportaré aspectes per ventura no molt nous, dins l'àmbit o dins la parcel·la que ens resta competencialment, que són els temes relacionats amb la insularitat.

Vull assenyalar que consider important que en el (...) dels treballs que s'estan realitzant dins aquesta comissió no permanent del Parlament sobre els efectes regionals insulars de la política de la Unió Europea, s'hi hagi afegit aquesta compareixença, si bé és evident que l'eix fonamental de la nostra acció es desenvolupa en les relacions directes amb la Unió Europea, i en particular amb la Comissió Europea, és molt important tenir en compte l'existència de determinats organismes de caire regional, el treball dels quals moltes vegades està influïent davant la comissió, i a més contribueix a afirmar les bases d'una concepció d'Europa més coherent en l'anomenat principi de subsidiarietat.

No obstant això, també hem de considerar els fòrums i organismes més o menys formalitzats existents dins la mateixa estructura institucional de la Unió Europea, o dins les mateixes institucions. En conseqüència, i sense perjudici de la referència feta en compareixences anteriors a alguns d'aquests fòrums i organismes, consider convenient fer una descripció i valoració general d'aquests. En aquest sentit, em referiré per una banda als organismes de cooperació, com la Conferència de regions perifèriques marítimes, i el Grup de les illes de la Mediterrània Occidental, i per altra banda l'intergrup de les illes del Parlament Europeu i el del Comitè de les Regions.

Pel que fa a la Conferència de regions perifèriques marítimes, es tracta d'un organisme de cooperació regional d'ampli abast, no inclòs dins l'estructura institucional de la

Unió Europea, però d'una influència creixent dins les institucions. Aquest organisme es va crear per defensar els interessos de les zones costaneres europees, per la qual cosa en poden ser membres de ple dret les regions europees que per la seva situació geogràfica, econòmica i política formen part del que es coneix com la perifèria marítima d'Europa. A l'actualitat aquesta conferència reuneix 127 regions que pertanyen a 19 països del continent europeu. En el cas espanyol inclou, per exemple, tot el Mediterrani, des de Catalunya a Andalusia, les Illes Balears i Canàries i les regions del Cantàbric, així com alguna regió interior propera a les costaneres. La CRPM té una vocació de treball consistent a afirmar el paper de les regions com protagonistes de ple dret en el panorama institucional europeu, amb la plena participació en l'elaboració i execució de les estratègies de desenvolupament dels seus territoris i s'esforça per modificar en profunditat les relacions centre-perifèria. De fet en la pràctica aquesta institució està molt vinculada a la Comissió Europea, i en el marc dels fons estructurals i programes comunitaris. Participa activament en els diversos departaments de la Comissió, en especial en la Direcció General de Política Regional. La seva estructura inclou una assemblea general, composta pels representants polítics de totes les regions membres, i es reuneix almenys una vegada en l'any. Té un *bureau* polític que proposa les orientacions polítiques de la Conferència, i aplica les decisions adoptades per l'Assemblea General.

Però des del nostre vessant és també molt important fer referència a les comissions geogràfiques, és a dir, la Comissió de regions perifèriques marítimes, per tal de desenvolupar millor els seus treballs, ha adoptat un sistema de divisions geogràfiques. Així es descentralitzen les activitats i s'aprofundeix millor en els problemes específics de cada zona. Cada comissió adopta el seu propi reglament intern, elegeix el seu propi *bureau* polític, i disposa del seu propi secretari executiu. Actualment comptam amb cinc comissions: Comissió Intermediterrània, Comissió de les Illes, Comissió del Mar Bàltic, Comissió del Mar del Nord, i Comissió de l'Arc Atlàntic. El Govern de les Illes Balears participa en la Comissió de les Illes i en la Comissió Intermediterrània, mitjançant el repartiment competencial següent: la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts és competent en matèria de relacions exteriors de base associativa envers la insularitat, per la qual cosa jo mateix presidesc la delegació balear, en la qual a més s'inclou el director general de Relacions Europees i per la Mediterrània, de la Conselleria de Presidència.

La Comissió de les Illes és la més antiga de les comissions geogràfiques, recull tots els territoris insulars de la Unió Europea, amb estatut formal o no de regió, així com de països aspirants a la integració. El seu paper en la defensa de la insularitat és molt actiu i és al mateix temps un important fòrum de debat i influència política. Es pot dir que són dos els dominis d'acció d'aquesta comissió. Per una banda sensibilitzar els estats membres i institucions europees per la posada en pràctica de polítiques que facin front als hàndicaps insulars; i per altra banda promoure la cooperació interregional entre les regions insulars. És un fet constatat que les seves accions contribueixen a fer realitat una major sensibilitat de la realitat de les Illes davant les autoritats comunitàries. Quant a les accions

de cooperació, ha estat impulsora de dues iniciatives existents a l'actualitat, la xarxa Eurisles, que recull una desena de regions insulars, de la qual Balears forma part, i que esdevé una de les principals d'informació estadística i documental sobre les illes; i també la xarxa Islanet, que té per objectiu difondre les informacions relatives a la política energètica a les Illes. Per acord dels seus membres, la Comissió de les illes, de la qual som president, està duent a terme un estudi sobre la dimensió insular i perifèrica de la Unió Europea, que constituirà un document estratègic perquè sigui tingut en compte per la Comissió Europea, especialment en la perspectiva de l'anomenada estratègia territorial europea, així com en l'ampliació de la Unió Europea i la futura reforma dels fons estructurals a partir de l'any 2007.

Aquest estudi que realitza Eurisles s'està duent a terme en tres fases: recollida de dades, avaluació de les característiques específiques d'aquestes regions, i construcció de guions a partir de tres situacions típiques: avaluació de tendències, les illes sense Europa, i les illes en el marc del desenvolupament policèntric, patrocinat per la CRPM. Un cop realitzat, es difondrà sobre la forma de manual. Els passats dies 13 i 14 de desembre es va dur a terme la primera reunió a Còrsega, en la qual es va discutir l'estructura i contingut que adoptarà l'estudi, així com les aportacions de les diferents regions participants en aquest estudi. Al mes d'abril, pràcticament a finals del mes d'abril, està prevista una segona reunió a Creta, on es presentarà la recollida de dades efectuada per Eurisles, i es donarà inici a la segona fase prevista per aquest estudi.

També hem de citar la Comissió Intermediterrània. Està composta per totes les regions continentals i insulars de la Mediterrània, des d'Espanya fins a Grècia, que són un total de 39 regions. En el marc del Govern de les Illes Balears és competent la Conselleria de Presidència, amb un estret suport de la Conselleria d'Hisenda i Pressuposts. El president d'aquesta comissió és actualment el president de la comunitat autònoma de Múrcia. El paper desenvolupat per la Comissió Intermediterrània és també molt actiu, i s'organitza de forma descentralitzada mitjançant diversos grups de feina. Recentment la seva tasca s'ha centrat prioritàriament en la qüestió de la iniciativa Interreg 3. En aquest sentit ha promogut un estudi estratègic preliminar al qual les Illes Balears han donat suport tècnic mitjançant la Conselleria d'Hisenda i la Conselleria de Presidència.

Quant als esdeveniments més recents relatius a la CRPM considerada en el seu vessant general, s'ha de citar la darrera Assemblea General de Florència, on és interessant assenyalar que va ser convidat a intervenir el president de la comunitat autònoma de les Illes Balears, amb una ponència titulada "Una estratègia territorial europea no pot ignorar la dimensió insular", en la qual es va reivindicar que l'estratègia europea d'ordenació territorial tenguí seriosament en compte els condicionants del fet insular per assolir una visió completa i real del conjunt territorial europeu. D'altra banda el president va demanar a l'Assemblea que se solidaritzàs amb les regions insulars, i que sol·licitàs als estats membres, amb ocasió del Consell Europeu de Niça un tractament adequat als problemes territorials, sense oblidar els desavantatges de la insularitat. Per altra banda, a la

declaració final de cloenda de l'esmentada Assemblea es va introduir a instàncies de la Comissió de les Illes una resolució de fort suport a les qüestions de la insularitat, que prèviament havia estat proposada per la delegació balear a la reunió prèvia de la comissió geogràfica.

Quant a les comissions, pel que fa a la Intermediterrània, podem destacar entre d'altres qüestions la creació d'un comitè de coordinació de les regions mediterrànies per Interreg 3B, així com la creació d'un observatori d'intercanvis agraris mediterranis, en el marc del grup de treball agricultura, desenvolupament rural i pesca.

La Comissió de les Illes també va desenvolupar la seva reunió de treball, en la qual, i a part del que ja s'ha esmentat, va considerar de bell nou la possibilitat de front comú amb altres territoris caracteritzats per hàndicaps de caràcter permanent, va fer un repàs del difícil dossier de l'illa de Wight i es va informar dels primers avanços de l'estudi d'insularitat abans comentat.

Quant a qüestions més de conjunt d'interès, relatives a l'Assemblea General, és interessant apuntar els nous reptes establerts per la Comissió de regions perifèriques marítimes respecte de la seva participació en les institucions i òrgans comunitaris, participant al grup de prospectiva sobre el futur de la política regional, que el comissari responsable, el Sr. Barnier, posarà pròximament en marxa; intensificar l'assessorament metodològic de la CRPM al Comitè de les Regions; tenir una major implicació en els diferents dictàmens del Parlament Europeu i del Comitè de les Regions en qüestions com l'informe de cohesió o els dictàmens sobre l'evolució de la política regional europea.

En certa manera relacionat amb els treballs de la CRPM, és de citació obligatòria pel que ens afecta, fer esment de les activitats del grup. L'Imedoc, més que d'un organisme en sentit estricte, es tracta d'un acord interregional, si bé disposa d'una certa estructura de funcionament. És important assenyalar que a finals del 1999, baix presidència de Balears, s'hi va incorporar com a membre de ple dret la regió autònoma italiana de Sicília, la qual cosa és indicativa de la potència que pot arribar a assolir aquest acord. Amb aquesta incorporació la població coberta per l'Imedoc és la no menyspreable xifra de quasi 8 milions d'habitants. La finalitat d'aquest acord és la de configurar un vertader *lobby* per tal d'actuar davant els organismes i institucions de la Unió Europea en defensa de la insularitat com a tret diferencial que s'ha de tenir en compte en el disseny de les polítiques i actuacions comunitàries.

D'altra banda, el fet que en diverses iniciatives comunitàries, com és el cas de les iniciatives Interreg 2 i Interreg 3 estimulin i fomentin la cooperació entre regions de diversos estats membres, per tal de dur endavant actuacions conjuntes, fa que Imedoc es vagi també configurant en marc adequat i estable per proposar projectes conjunts de les tres regions insulars signants de l'acord i executar-los. D'aquesta manera els objectius d'Imedoc es poden resumir en els tres següents: establir un marc estable de cooperació entre les illes de la Mediterrània Occidental, promoció dels interessos comuns, insularitat en l'àmbit de les institucions europees,

foment dels intercanvis de tots tipus entre les respectives comunitats. Hi ha un reglament de funcionament d'Imedoc molt senzill, on es contempla un comitè de direcció, un secretariat tècnic, i finalment s'han de citar els grups de treball. S'ha de ressaltar l'estret marc de cooperació existent entre l'Imedoc i la Comissió de les Illes, i la Comissió Intermediterrània de la CRPM. En aquests moments, la presidència de la Comissió d'Illes, l'ostenta el president de Còrsega, i la vicepresidència de la Comissió d'Illes l'ostent jo mateix, dues illes de les quatre que conformen l'Imedoc.

Des d'una altra vessant s'ha de citar l'Intergrup de les Illes del Parlament Europeu, àmbit que reuneix els parlamentaris electes de la cambra europea amb origen insular. La tasca dels intergrups dins el Parlament Europeu és molt activa i freqüent, i l'existència d'un intergrup dedicat a les Illes és realment important. Els treballs de debat dels intergrups són útils per contribuir a la maduració d'assumptes que després en el procediment formal parlamentari són tractats en les respectives comissions, o fins i tot en el Ple de la institució. Malauradament a principis d'aquest any l'intergrup de les Illes va tenir un perill real de desaparició, i es varen fer gestions des de la nostra conselleria, actuacions d'urgència, per al manteniment d'aquest intergrup. Finalment es va aconseguir mantenir aquesta instància, important per a nosaltres.

La positiva experiència de l'intergrup ha fet que dins el Comitè de les Regions s'hagi creat un intergrup de les illes, la qual cosa suposa disposar d'un fòrum més de defensa de les realitats insulars, que permetrà divulgar les perspectives acordades en el si de l'intergrup a la resta d'òrgans del Comitè. Cal destacar que les Illes Balears varen presentar en el darrer Ple del Comitè de les Regions, de dia 15 de febrer, tres esmenes al projecte de dictamen sobre estructura i objectius de la política regional europea en el context de l'ampliació i la globalització, per introduir-hi diverses referències a la problemàtica específica de les regions insulars. Una d'aquestes esmenes, la que demana que a l'hora de superar divisions geogràfiques de la Unió Europea mitjançant programes d'integració, la insularitat esdevingui una de les prioritats a tenir en compte. Ha estat aprovada pel Ple de Comitè, i s'ha inclòs en l'esmentat dictamen.

De tot el que s'ha apuntat fins ara, podem començar a entendre la importància de l'existència d'aquests òrgans i àmbits de treball, dos extracomunitaris i dos comunitaris, per a les illes en general i les Illes Balears en particular.

Una vegada feta aquesta descripció, i sense perjudici de la importància d'aquests, hem de demanar-nos la qüestió clau: Comes reflecteix el fet insular en l'àmbit normatiu i institucional de la Unió Europea. Com és ben sabut, és molt recent el reconeixement de la realitat insular del territori europeu dins les instàncies comunitàries. Fins i tot es pot dubtar que realment aquest reconeixement sigui una realitat compartida. A principis dels anys 80 ningú no reconeixia a Europa el fet insular. Només avui en dia es comença a reflexionar i a parlar de la qüestió, si bé de forma tímida i no gaire satisfactòria. El Tractat d'Amsterdam, mitjançant una redacció afegida a l'article 158, i una declaració annexa, número 30, sobre el problema de les

regions insulars, fou un primer avanç. El que ha passat, no obstant això, ha estat que la redacció de l'article 158, com és ben sabut, va acabar sent una redundància que no afegia res de nou, i la declaració número 30 necessitava un desenvolupament més polític que jurídic dins el camp del dret derivat de la Unió Europea.

En efecte, si repassam els textos existents i els esdeveniments recents, hi trobarem el següent: l'article 158 estableix que, a fi de promoure un desenvolupament harmoniós del conjunt de la comunitat, aquesta desenvolupa i continua la seva acció orientada a reforçar la seva cohesió econòmica i social. En particular la comunitat té com a objectiu reduir la diferència entre els distints nivells de desenvolupament de les diverses regions, i l'endarreriment de les regions o illes menys afavorides, incloent-hi les zones rurals. I la declaració annexa 30 diu que la Conferència reconeix que les regions insular sofreixen desavantatges estructurals vinculats al seu caràcter insular, la permanència dels quals perjudica el seu desenvolupament econòmic i social. La Conferència reconeix, per tant, que el dret comunitari ha de tenir en compte aquests desavantatges, i quan allò es justifiqui, es podran prendre mesures específiques a favor d'aquestes regions, per tal d'integrar-les millor en el mercat interior en condicions equitatives.

L'esmentat article 158 suposa incloure el tema illes en matèria de cohesió econòmica i social, si bé les diferents traduccions d'aquest article no donaren una interpretació homogènia del terme, ja que no quedava clar si es referia a illes en termes genèrics, és a dir a totes elles, o només a les illes menys afavorides. En aquest sentit el passat 23 d'octubre, a la sessió plenària del Parlament Europeu, s'hi evocà l'article 158 arran d'una qüestió formulada pel diputat Sr. Segni, del Grup Unió de l'Europa de les Nacions, per la qual sol·licità del Consell de Ministres regular el problema que es deriva de les diferències substancials existents entre les diferents versions lingüístiques d'aquest article. Per altra banda el Sr. Segni desitjà que la Conferència intergovernamental abordàs els problemes estructurals de les regions insulars, tal com està reconegut per la declaració annexa 30.

També el diputat italià, el Sr. Napolitano, formulà dues preguntes orals a la Comissió i al Consell en el mateix sentit, demanant una garantia de coherència de l'article a la declaració annexa. No obstant això, el president del Consell de Ministres afirmà que la majoria de les versions lingüístiques vénen referides a les regions insulars menys afavorides, encara que va afegir que ho consultaria amb els serveis jurídics del Consell. El comissari de política general, Sr. Barnier, per la seva banda, no considerava oportú en principi la introducció del debat insular dins els treballs de la conferència que llavors s'estava desenvolupant.

Si continuam amb aquest repàs, la declaració annexa número 30 va suposar al nostre entendre els reconeixements per als caps d'Estat i de Govern, primer de les limitacions i les deficiències intrínseques de la insularitat, en sentit genèric; i segon, el desig de l'aplicació d'una política integrada per les illes, amb l'objectiu que puguin competir en el mercat interior en

condicions equitatives amb les continentals. Qüestió diferent és que en la pràctica les institucions comunitàries, i sobretot les autoritats de la Comissió, i també les d'altres institucions comunitàries, acceptin de bon grat aquest enfocament. Els dubtes interpretatius que presenta aquesta disposició, i la necessitat d'articular una interpretació coherent, que tingués en compte els interessos de les illes de la Unió Europea, motivà que el Parlament Europeu demanàs que s'aclarís la qüestió a la Conferència Intergovernamental. Així mateix diverses regions insulars, entre les quals es troben les Illes Balears, demanaren formalment a les respectives autoritats nacionals, en el cas de les Illes Balears mitjançant una carta meva al ministre d'Afers Estrangers i una gestió directa que va realitzar l'anterior ministre d'Afers Estrangers, que va intercedir per aquesta qüestió, perquè es tractàs a la cimera de Niça aquest tema.

Fruit d'aquestes sol·licituds al Consell Europeu celebrat a Niça el passat 7, 8 i 9 de desembre, s'ha establert en el punt vj55 de les conclusions de la Presidència una declaració que diu el següent: "El Consell Europeu, sobre la base de la declaració 30 annexa al Tractat d'Amsterdam, confirma la necessitat d'accions específiques destinades a les regions insulars, dins els límits de les disponibilitats pressupostàries, de conformitat amb l'article 158 del Tractat, a causa dels seus desavantatges estructurals que retarden el seu desenvolupament econòmic i social." Aquest text ens ha generat una sensació agredolça, i és encara prest per avaluar l'abast d'aquesta conclusió, a la qual no només la Unió Europea ens sorprèn amb un text subjecte en principi a interpretacions confuses, i que pareix deixar la qüestió en part com ja estava, és a dir necessitada de decisions polítiques que es concretin en el dret derivat.

En efecte, per una banda aquesta declaració pareix que posa de manifest la necessitat d'una política específica per a les regions insulars, sense diferenciar entre illes en general i illes menys afavorides en particular. Però per altra banda fa referència tant a l'article 158 com a la declaració número 30, la qual cosa ens situa novament davant una declaració política sense caràcter jurídic, de manera que la seva aplicació pràctica pot tenir els mateixos entrebancs i dificultats existents actualment en l'esmentada declaració número 30.

Tot i això, el Tractat de Niça ha introduït modificacions en les majories requerides en les votacions del Consell, que poden beneficiar, i directament, les regions insulars. En concret l'article 159 del Tractat de la comunitat europea, que exigia en el tercer paràgraf la unanimitat perquè el Consell pogués adoptar accions específiques al marge dels fons europeus, i sense perjudici de les mesures decidides en el marc de la resta de polítiques comunitàries, exigirà a partir de la ratificació del Tractat de Niça només majoria qualificada. En qualsevol cas, no pareix que les illes hagin tingut la mateixa sort que les regions ultraperifèriques, que disposen d'un article clar dins el mateix tractat.

Precisament aquest repàs de la situació és molt instructiu per il·lustrar-nos de la utilitat per part de les Illes Balears dels organismes i fòrums existents en defensa de la insularitat. Voldria en aquest sentit afegir que la situació a la Unió Europea no és cap secret que es caracteritza per una certa crisi, que

afecta els fonaments de la construcció europea, i que fa difícil la defensa dels interessos legítims dels nostres territoris. A més, amb crisi o sense crisi, la deriva envers l'homogeneïtzació que també caracteritza la Comissió Europea fa molt difícil la defensa d'interessos insulars, i de fet de qualsevol interès territorial, que molts de cops ni tan sols es deixa que es tractin com una qüestió interna dels estats.

Per altra banda, la menor població existent a la major part de les illes, fa que els seus interessos no sempre siguin ni tan sols escoltats. Un exemple d'això és el que li ha passat a l'illa de Wight, i no tan sols davant la comissió, sinó davant el mateix Govern del Regne Unit.

I per acabar de completar la visió de conjunt, hi ha un mite molt estès sobre la nostra regió, que fa molt difícil la defensa dels nostres postulats: les Illes Balears som una regió amb població reduïda, amb importants problemes de caràcter mediambiental i socioeconòmic, emmascarats per unes xifres macroeconòmiques que ningú no pareix reparar que són una simple mitjana estadística, i que condueixen a fal·làcies ben notables. En aquest context és on els organismes de base associativa en què participam, i que hem esmentat, tenen un paper rellevant per desenvolupar, per una banda per la comprensió més acurada dels nostres problemes, i sobretot per la força que ens dona la unió.

Per finalitzar, i donar-los una referència més actualitzada dels trets més notables d'aquesta acció exterior durant l'any 2000, en el marc de les esmentades instàncies de cooperació, es pot assenyalar el següent: La reunió del *bureau* polític de la Comissió de les Illes a Estrasburg el 15 de febrer de l'any 2000, aquesta reunió fou presidida per unes reunions bilaterals a la Secretaria Executiva, a la delegació de Còrsega, i sobretot amb el comissari Solbes. Aquest *bureau* va ser molt important, ja que es va començar a dissenyar el que podríem anomenar accions en aplicació del Tractat d'Amsterdam. Entre d'altres qüestions es va tractar del contenciós de l'illa de Wight, i en general de la problemàtica de l'article 158. Així mateix, es va aprovar la realització de l'estudi sobre la insularitat, del qual s'hauran de derivar interessants conclusions. Igualment vaig informar de l'entrevista amb el Sr. Solbes. Aquesta reunió fou seguida d'unencontre de treball a l'Intergrup de les Illes, on vaig tenir ocasió d'intervenir. La reunió dels presidents d'Imedoc, celebrada a Ajaccio al mes d'abril, amb la participació directa del president Antich com a cap de delegació, durant aquesta reunió es va produir la incorporació de la regió de Sicília com a membre de l'Imedoc, amb un reforçament important en el vessant de la població; i també es va aprovar el programa de treball, molt vinculat en aquesta ocasió a les perspectives de la iniciativa Interreg 3.

Cal destacar la publicació coordinada per la mateixa Comissió de les Illes del llibre *Quin estatus per a les illes europees?* en doble versió, anglesa i francesa, que és el primer recull d'ampli abast sobre les situacions insulars, i on tenim una col·laboració nostra. La seva difusió ha estat important, i també es va fer arribar a aquest parlament. L'Assemblea de la Comissió de les Illes, realitzada a Cos, a Grècia, al mes de maig, on ens varen convidar a presentar una ponència, i es ratificaren

les decisions inicialment avançades pel *bureau* a Estrasburg. La reunió de la Comissió Intermediterrània a Portimao, a la regió de l'Algarve, on va assistir el director general de relacions europees, i un punt important fou el relatiu a l'estudi conjunt sobre Interreg 3.

Quin balanç i quines perspectives podem esmentar? Pel que es refereix al balanç, aquest és moderadament positiu, en la mesura en què es constata un cert canvi de posició, però que hem d'observar amb precaució, dins les instàncies executives comunitàries envers de les qüestions de la insularitat. Pareix evident que la tasca dels nostres organismes de cooperació estan registrant alguns avanços. El més recent ha estat la convocatòria d'un estudi per part de la Comissió Europea sobre la qüestió. No obstant això, no hem d'oblidar que hi ha una diferència de tracte molt notable de la Unió Europea en relació a les regions ultraperifèriques, a les quals tendeix a afavorir, de manera que ha creat fins i tot dins la comissió una unitat interserveis per a l'anàlisi dels seus problemes. Les illes no considerades ultraperifèriques encara no han tingut aquesta consideració. La qüestió per a nosaltres és important, ja que pot afectar el desenvolupament efectiu de la nostra llei de règim especial. En aquest sentit, necessitaríem disposar, per una sèrie de qüestions previstes en el text legal, d'un marc normatiu favorable dins el dret comunitari.

Pel que fa a les perspectives, hem de dir que encara que tenim una feina important, ja que la idea d'una política en favor de la insularitat encara és molt feble. No obstant això, en el vessant de la cooperació interinsular, ens podem sentir animats a continuar treballant, atesa la bona empenta dels precedents, especialment dins l'acord Imedoc.

Senyores i senyors diputats, crec que tenim davant nosaltres una tasca important, que hem de desenvolupar amb el suport comú de les regions insulars europees, en particular les insulars i dins elles les mediterrànies. Per altra banda, la incorporació i l'interès del Parlament Europeu per aquestes qüestions és notable i ens pot aportar una riquesa de criteris que ens permeti desenvolupar millor la nostra feina. Avui en dia, i cada vegada més, l'impacte de la Unió Europea és fonamental, de tal manera que no podem ser aliens als seus codis i als seus procediments, només amb una tasca i un esforç diari, compartit amb altres territoris amb problemes semblants, podem avançar en un medi tan difícil però de tantes possibilitats com és la Unió Europea.

En conclusió, s'ha d'assenyalar que si les regions insulars volen que els seus condicionaments naturals es tinguin degudament en compte per la normativa comunitària, hauran d'incrementar els seus esforços, i tot això amb la perspectiva de la propera conferència intergovernamental del 2004, la qual tindrà una gran importància per a totes les regions europees, ja que entre els seus objectius hi haurà el de procurar aconseguir una clara delimitació competencial entre la Unió Europea, els estats membres i els (...) subestats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Ara procediria, en principi, suspendre per 45 minuts per tal que els grups i parlamentaris poguessin preparar les seves preguntes o observacions, però, com hem fet altres vegades, proposaria, com a president, si podem passar directament al torn d'intervencions. Si hi ha algun grup que hi discrepi, ho podria expressar ara mateix. Podríem passar-hi, i jo deix la presidència momentàniament al vicepresident. Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Bé, idè, se no procedim a la suspensió, procedeix, tot seguit, la intervenció dels grups parlamentaris, per un temps màxim de deu minuts. Grups que vulguin intervenir? Per començar, té la paraula el diputat del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Moltes gràcies. L'objectiu inicial d'aquesta compareixença era parlar també de l'aportació de les Illes Balears al pressupost comunitari, i jo començaria quasi pel final de la intervenció del Sr. Conseller, en el sentit que ens ha dit que tenim un dèficit important de fer lobby davant el que són les diferents instàncies de la Unió, a fi que regions insulars com la nostra realment pesin, pesin políticament i econòmicament. Jo crec que des del punt de vista d'Els Verds i del Grup Mixt en aquest cas, un dels reptes que tenim és aquest, passar d'un model d'assessoria, diríem, de Comitè de Regions, d'Imedoc, de Comissions Regionals Perifericomarítimes, a tenir un pes específic, i això probablement només pot devenir quan això se sancioni a través d'una constitució europea, que ja s'ha començat a parlar-ne a Niça, i, com vostè ha dit, a partir de la Conferència Intergovernamental de l'any 2004. Queden tres anys i s'haurien d'aprofitar perquè, precisament, regions com la nostra consolidassin jurídicament un estatus que els fes pesar dins tot el que és la programació i el finançament de les diferents polítiques europees.

En segon lloc i ja més específicament referit a aportació de les Illes Balears, ja per altres compareixences anteriors, de membres de la seva conselleria, com el Sr. Quetglas, per exemple, o el Sr. Soler, sembla que hi ha un dèficit d'estadístiques, amb matèria tant, diríem, de saldos econòmics, entre Unió Europea i Illes Balears, com d'entrades, és a dir, aportacions tant que feim nosaltres com a Illes Balears, històricament i ara mateix a Brussel·les, com de Brussel·les cap aquí. L'únic que coneixem, per part nostra, és un estudi fet a nivell general d'Espanya sobre efectes regionals, que arriba fins a l'any 96, i el que ve a dir és que les Illes Balears serien la comunitat autònoma espanyola que té un saldo més positiu amb Brussel·les, en el sentit que som la comunitat que més aporta per habitant a Brussel·les, i les xifres que donaven aquesta autors, per a l'any 96, deim que un 1,3% del nostre producte interior brut seria transferit a Brussel·les de saldo mitjà, i que l'aportació per habitant de les Illes Balears a

Brussel·les és la més elevada d'Espanya, amb un saldo positiu per a Brussel·les i negatiu per a les Illes. Nosaltres voldríem saber la seva opinió, si realment hi ha una avaluació d'aquests saldos i si la comunitat autònoma com a tal, a través del seu govern, en té coneixement o si considera que seria necessari, en cas que no existeixi, que ens puguem dotar, com a administració i com a comunitat autònoma, d'un seguit de processos i de metodologies que permetin saber en tot moment quina és la nostra aportació real i avaluar llavors si la invertim bé o si s'empra bé a altres bandes.

I la darrera part de la meua intervenció és també per parlar un poc del que vostè ha insinuat, al final de la seva intervenció ha parlat que la macroeconomia, és a dir, els grans números perjudiquen notablement les Balears a l'hora de ser considerades en fluxos econòmics, per exemple, a nivell d'Unió Europea. Desgraciadament, les Illes Balears, en ser considerades simplement una regió de gent rica i on es viu la mar de bé, formen part d'aquell grup de regions capdavanteres que aporten aparentment molt a Brussel·les, però que a l'hora de rebre, reben poc, i quan ho reben, a més, ho fan en peatge a través de Madrid, això limita notablement necessitats bàsiques que tenim com a regions insulars, com poden ser polítiques de reparació, parl d'aigua o de residus, on ens estan arribant molt pocs diners per a polítiques estructurals molt necessàries i que, precisament pel nostre caràcter insular tenen un cost superior, o polítiques de cohesió comunitària, en matèries com la desaparició del camp, per exemple, tota l'agricultura, tot el paisatge agrari, tot el que és el món agrari en general a nivell de comunitat humana, però també de treball, tota la qüestió de precarització de la nostra mà d'obra, no és vist simplement des de Brussel·les, perquè es considera que aquí tothom és pràcticament ric.

Per tant, serien aquestes tres coses. Primera, què podem fer des del seu punt de vista per incrementar la nostra capacitat d'incidència, perquè jurídicament es consolidi l'any 2004 o al se voltant el reconeixement d'aquestes regions, com la nostra, mediterrànies, com a regions especials, com ho poden ser ara les ultraperifèriques. Segona, si existeix o no, i en cas que no existeixi què s'hauria de fer per tenir un sistema de coneixement de les entrades i sortides econòmiques provinents o amb destinació cap a la Unió Europea de la nostra comunitat. I, en tercer lloc, si pot aprofundir una mica en aquest discurs que des dels ulls de Brussel·les nosaltres seríem riquíssims, però que això amaga la realitat de notables problemes estructures en matèria de cohesió comunitària i reparació ambiental.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament, té la paraula el representant del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breu, quasi per una qüestió de cortesia. Agrair sincerament la presència i les explicacions del Sr. Conseller. No em vull allargar, perquè crec

que les seves explicacions han estat bastant exhaustives i ja que el seu estat físic no és el millor, agrair-li especialment. Pens que dins l'aridesa del tema, ha estat bastant clar.

Simplement, volia dir-li que agrairim totes les iniciatives que es duen des del Govern perquè es reconegui el fet insular, però jo pens que encara estam bastant lluny de la situació desitjable, compartir que la Declaració de Niça és poc clara, poc explícita en favor de les Illes, jo aniria una mica més enllà, encara, jo crec que no és en absolut clara i no és el que necessitam, sembla un text que no diu pràcticament res. I de tots els organismes que ha esmentat que treballen en relació al fet insular, jo crec que donaria una especial importància a l'intergrup parlamentari, perquè pens que instàncies de caràcter clarament polítiques, com és un intergrup, poden tenir, tal vegada, més possibilitats d'influir en la política comunitària, que altres tipus d'organismes de caràcter més administratiu, en aquest sentit, seria l'única pregunta concreta: ha esmentat que havia estat a punt de desaparèixer i que s'havia salvat la seva existència, tal vegada ens pugui explicar més quins tipus d'oposicions hi ha a l'existència d'aquest intergrup que hagin motivat aquesta possibilitat de desaparèixer, i no sé, si des d'aquestes illes podem impulsar algun tipus d'accions a favor que es mantengui i continuï actuant, perquè, ja dic, pens que un intergrup parlamentari pot ser tant o més necessari que qualsevol dels organismes de caràcter regional que tracti el tema insular.

Res més. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon. Passaríem al Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Des del Grup Parlamentari Socialista volem agrair especialment la seva compareixença, i sobretot el contingut de la seva exposició. Jo entenc que tots els grups que participam en aquesta comissió no permanent, ja feim una conclusió important, i vostè ens ho confirma, que els temes d'Europa no han de ser en aquest parlament un tema d'una comissió no permanent, sinó que, i entenc que serà una de les conclusions que puguem fer d'aquesta comissió, els temes d'Europa s'han de convertir en un debat continuat en aquest parlament i ha de ser una comissió, precisament, permanent la que ens ha de dur al debat continuat, perquè som a Europea.

De les coses que vostè ens ha exposat, jo entenc que serà important, si es du a terme, aquesta iniciativa que vàrem aprovar aquí, en aquest parlament, del Grup Parlamentari Socialista, quant a la participació, precisament, de les comunitats autònomes al Consell de la Unió Europea. Jo crec que aquest ens ha d'ajudar, no tan sols en temes insulars, sinó en temes que puguin afectar les comunitats autònomes, en tot cas, en temes que ens poden afectar més de prop.

Però coincidim, en tot cas, amb la importància a la qual vostè ha fet referència, a una sèrie d'organismes, on sí tenim participació, encara que, com en aquesta Conferència de Regions Perifèricomarítimes no és institucional, però sí que s'alguna altra forma hi tenim una participació, i sobretot per aquesta sensibilització pel fet insular o per aquesta cooperació interregional. Jo li demanaria que ens pogués fer referència dels resultats que hi ha hagut fins ara o projectes que podem tenir comuns i que, per tant, reforçam a través d'aquesta conferència de regions perifèricomarítimes, la CRPM a la qual vostè feia referència.

Respecte d'un altre tema important, l'Imedoc, aquest acord interregional, vostè ens ha parlat de la importància que s'hi participi inicialment ja des de Balears, Còrsega, Sardenya i després un poc més tard s'hi hagi incorporat Sicília, quant a aquests diferents interessos comuns, d'aquestes regions, d'aquestes zones insulars, d'aquestes illes de què vostè ens ha parlat. Hem tengut ocasió de tenir una compareixença del Centre Balears Europa i, en concret, tant del Sr. Quetglas com del Sr. Soler, però vostè també ens podria fer una referència a què és el que s'ha aconseguit i, sobretot, de cara a objectius futurs a través del que podria ser, no sé si eren paraules seves, una mica aquest lobby de defensa, quant a la insularitat que entenem que és important.

S'ha referit, finalment, a aquesta cimera de Niça, fent una declaració específica a les accions específiques per illes, vostè diu que encara és prest per avaluar l'abast d'aquesta conclusió, però, en tot cas, sí que ens confirma aquesta idea que exposàvem inicialment, és important que duguem un seguiment acurat d'aquests temes de la Unió Europea, i que aquest parlament, a través d'una comissió permanent se'n faci ressò. Coincidim, en tot cas, amb vostè, que tenim una tasca important de seguir aquests temes europeus i, per tant, la participació de les Illes en aquest projecte comú.

Repetesc, agraïm la seva compareixença i, sobretot, el contingut de les seves explicacions. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Amer. Pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Sr. Conseller, gràcies per la seva assistència i explicacions extenses i detallades. Coincidim plenament amb la importància de la relació de les nostres illes amb Europea, i sobretot amb aquella expressió que ha fet vostè quan arribaven a parlar al final del balanç, de tenir una actitud per al canvi positiu que les instàncies executives, de qualque manera, nosaltres pensam que, efectivament, aquestes són les instàncies on, de qualque manera, hem de treballar més per estar prop i tenir capacitat d'influir per afavorir-nos.

És ben cert que el mite de les Balears existeix i, com allò que *cuando el río suena, agua lleva*, probablement hi hagi qualque

raó per pensar que, efectivament, no som de les regions insulars més desfavorides ni en situació de més dificultat ni tampoc no podríem ser inclosos dins aquelles que tenen seriosos problemes de desenvolupament, més bé els nostres problemes, segurament coincidim, és per l'expectativa, l'atractiu i la petició massiva d'afluir, de gaudir d'aquest territori, és a dir, és més per excés que no per mancances respecte del desenvolupament els problemes que afecten cadascuna de les nostres illes. Per tant, som partidaris de continuar amb aquests treballs que, com vostè ha explicat, ja n'hi ha un de fet que recull les situacions reals de cadascuna de les Illes. Així, idò, per concretar, nosaltres som partidaris dels treballs que vagin en direcció de poder presentar situacions reals de les regions insulars i agrupar-nos allà on ens pertoqui a partir d'aquesta situació real i a partir del balanç de participació o de distribució pressupostària, amb el fluxos d'entrada i sortida de recursos econòmics, entre la Unió Europea i entre les Illes.

En segon lloc, d'influència dins les instàncies executives, per tant, de millorar la nostra capacitat d'aproximació a aquestes instàncies, és obvi que quan vostè parlava de la CRPM i de les seves divisions en comissions geogràfiques fins a cinc, i la comissió de les illes, etc., és allò, per a qui escolta i no participa molt, que *divide y vencerás*, és a dir, com si les instàncies executives el que pretenen és que hi hagi moltes comissions informatives, i de debat i de treball, etc., perquè mai no puguin arribar a tenir una capacitat d'influència per prendre decisions. Aquesta és la sensació externa, jo no sé si hi ha una intencionalitat així, però de vegades tenim la sensació que, efectivament, des d'aquestes instàncies executives, el que se cerca és tenir la gent calmada en reunions i en seminaris i en comissions, per, al final, arribar a aquestes declaracions que després no tenen un contingut d'execució política sinó que simplement són declaracions que es presten a interpretacions perquè tothom estigui satisfet quan arribi a ca seva i pugui explicar als seus ciutadans o a l'oposició que la critica, on han arribat.

Per resumir i per no allargar la seva presència, jo li demanaria, en primer lloc, si ens pogués fer arribar, perquè no crec que ara sigui el moment perquè ens ho expliqui, quins són els projectes, la relació dels projectes en què en aquest moment l'executiu treballa. No vull en aquest moment ni en aquesta comissió, perquè no és en absolut la circumstància de posar-ho de manifest, però és obvi que el treball que fa la seva conselleria i la Direcció General de Relacions amb Europa, té molt a veure amb la tasca que du la Conselleria d'Economia, la Vicepresidència, relacionada amb els programes operatius, i, per tant, sense entrar aquí, en aquest moment, en aquesta situació conjuntural del Govern respecte de la distribució de competències, jo sí que li demanaria, Sr. Conseller, que ens fes arribar la relació del Govern, és a dir, independentment de la conselleria que ho promogui, d'aquells projectes amb finançament europeu, tant els que es promouen a través d'Interreg i que, per tant, hi ha una relació directa, com aquells altres que participen dels fons estructura, de cohesió, del Feder, etc., a través de les altres conselleries. Sí que ens agradaria, en aquest moment, saber quines expectatives hi ha, què és el que es demana i amb què es treballa.

En segon lloc, m'agradaria, no sé si està molt relacionat amb açò o no, però hem vist als mitjans de comunicació, la presència, per exemple, de l'ambaixador d'Espanya al Marroc, la presència del Sr. Marín, no sabem, o jo no sé, i açò sí que li demanaria, si hi ha una estratègica des del Govern de tenir la presència o de promoure aquests contactes o aquesta sensibilització dels ciutadans a través de persones molt relacionades amb aquesta problemàtica europea i hi ha una estratègia de qualque tipus per organitzar o per abastar algun tipus d'objectiu, o és simplement una promoció cultural, institucional, casual que fa venir aquestes persones aquí.

En darrer lloc, i tal vegada per centrar-nos en l'objectiu d'aquesta comissió, que és el balanç, sí que ens agradaria, perquè tal vegada no hem pogut entrar en temes de xifres, tampoc no li deman que ho faci ara necessàriament, tal vegada és una qüestió que pot elaborar documentalment i després trametre-la a la comissió, quina és, en la seva opinió, no en un termini d'un període pressupostari anual, sinó en un termini raonable d'un programa executiu europeu, o el que sigui, el balanç que vostè entén que hi ha de transferència de recursos des de les Illes Balears cap a la Unió Europea i quins són els retorns a través de les actuacions que s'han executat i consolidat o liquidat, de fons europeus cap aquí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passaríem ara a un torn de contestació del conseller a tots els portaveus. Sr. Conseller, quan vulgui.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Agrair a tots els diputats les seves paraules i la seva comprensió. Faré una contestació més o menys conjunta de tot el que s'ha dit aquí, jo record que una de les reunions primeres que vaig tenir jo en temes europeus, va ser precisament amb una persona que és avui aquí, que és la Sra. Bennassar, record que li vaig demanar una reunió perquè em donàs l'opinió de tots els temes europeus, de la seva feina com a eurodiputada, i record que em va dir una cosa que he pogut comprovar a la pràctica que era exactament així. Em va dir que al Parlament Europeu, no es visualitzaven, i a més li sorprenia que aquí es visualitzaven en excés, diferències ideològiques moltes vegades que acabaven en conflictes polítics, som es veu aquí, que hi havia un sentiment d'una gran unitat, que era molt difícil, si un era a una sessió del Parlament Europeu, identificar a quin grup pertanyia el diputat que parlava.

Jo crec que en el tema europeu, n'hi ha d'altres, però crec que en el tema europeu hauríem de tenir aquest esperit aquí, és a dir, crec que seria interessant que véssim tots els temes europeus com una qüestió, no sé si dir-li de forma grandiloqüent, d'estat, però sí una qüestió on se necessita una gran unitat. Precisament aquesta falta de diferència ideològica es percep perfectament quan es va feina en temes europeus, és

a dir, nosaltres hem fet molta feina amb el president de Còrsega, que és d'una ideologia política com tots coneixem, i no hem tengut cap tipus de problema, tot el contrari, hem estat uns col·laboradors mutus i hem tret molts de temes endavant, gràcies a compartir la diagnosi i també que el transcendent és lluitar per demostrar els hàndicaps de la insularitat. Estic absolutament convençut que el que plantejava el Sr. Huguet en matèria de presentar les situacions reals és la clau del tema. I tant és així que quan vaig tenir la reunió amb el comissari d'Assumptes Econòmics i Monetaris, em va dir una expressió que jo crec que és molt significativa de quina és la situació, invertir la càrrega de la prova.

Això vol dir que no es pot anar a Europa a plantejar una sèrie de demandes, sinó que s'ha d'anar a convèncer, i precisament per això, amb aquesta idea, és pel que hem impulsat aquest estudi sobre la insularitat que, precisament, va dirigit a invertir la càrrega de la prova. I aquest estudi té molts d'aspectes, està en fase, com els deia abans, d'elaboració, es parlarà d'aigua, de subministrament energètic, d'I+D, d'immigració, de mercat laboral, de situació mediambiental, de doble i triple insularitat de les Illes Balears, d'agricultura, de variables macroeconòmiques per reflectir el nivell de benestar real de Balears, és a dir, és un recull que jo crec que és molt important, precisament per servir de base per invertir aquesta càrrega de la prova.

Un quan es comença a relacionar amb temes europeus, imagín que també amb temes que transcendeixen les fronteres nacionals, se'n tem de la lentitud, se'n tem que de vegades es pot estar discutint tres dies sobre el lloc d'una coma, i quan un se sorprèn, per primera vegada, d'això, el primer que pensa és "deu ser important", i efectivament té importància. A posta, moltes vegades, sembla que es perd molt de temps a saber si la coma es posa aquí o aquí deçà, i això ho tocam amb les mans, ho tocam amb les mans amb aquesta passa que va suposar la declaració 30, annexa al Tractat d'Amsterdam, i després les diferents interpretacions de si "illes o regions menys afavorides", això voldria dir que les illes, totes, hi entrarien, o "regions menys afavorides i illes", en el sentit que només les illes menys afavorides serien les que hi entrarien.

Això, que sembla una qüestió semàntica, és el debat més important en relació a la insularitat que es du des de fa dos anys, on la Comissió d'Illes ha constituït un fons de combat, on s'han plantejat conflictes jurisdiccionals, és a dir, és un tema important, i crec que és molt important dins aquesta estratègia no anar sols. A posta que aquestes institucions de base associativa són importants, és important la seva pertinença i també tenir un paper predominant allà dins. Nosaltres vàrem mantenir, s'havia aconseguit la vicepresidència de la Comissió d'Illes, la vàrem mantenir, la qual cosa no va ser fàcil, per, efectivament, fer aquesta labor de *lobby*.

Jo continuu pensant que tots aquests temes estan per damunt de les ideologies polítiques i, de fet, també vull comunicar aquí que quan se m'ha ofert ajuda, per part de responsables polítics, siguin de qualsevol partit, l'he acceptada, i així vaig acudir a l'anterior ministra d'Assumptes Exteriors perquè em va oferir col·laboració, i em costa, perquè m'ho va

comunicar per escrit, que va actuar davant el ministre d'Assumptes Exteriors espanyol, Sr. Piqué, perquè es pogués tractar el tema d'insularitat dins la Conferència de Niça. Això vol dir que aquesta persona, amb la seva experiència, veu que estam davant un tema d'estat i que, en definitiva, el Govern, jo crec que el que ha fet ha estat aprofundir en una orientació política que duia l'anterior govern; no crec que es pugui plantejar aquí que l'actuació del Govern és de ruptura, sinó tot el contrari, perquè precisament el que es manté és el hàndicap d'insularitat. Aquesta possibilitat o aquesta associació d'Imedoc ens va permetre que l'actuació de Balears es fes davant les instàncies nacionals, president del Govern i ministre d'Assumptes Exteriors, Còrsega va intervenir davant la presidència de la República Francesa i Itàlia davant la presidència de la República Italiana.

Es plantejava aquí si nosaltres tenim estadístiques per avaluar el flux financer. La nostra conselleria no disposa d'aquesta informació, desconec en aquest moment si l'Institut Balear d'Estadística o la Direcció General d'Economia disposen d'aquesta informació, com els deia abans la competència d'ajuts i ajudes europees resideix a la Direcció General d'Economia, i nosaltres, la Conselleria d'Hisenda té la competència específicament relacionada amb la insularitat.

També es plantejava voler conèixer les gestions que s'havien fet i la motivació de la possible desaparició de la Comissió d'Illes del Parlament Europeu, de l'intergrup Illes, millor dit, els contaré la història, i segurament se sorprendran, però segurament la Sra. Bennàssar no se sorprendrà. A mi m'han arribat rumors que es parlava de la possible eliminació d'aquest intergrup perquè se'n volien crear d'altres, i el problema que es plantejava és que els diferents grups tenen utilitzacions de sales molt delimitades i disposen de traducció simultània, només per a determinats intergrups. Clar, arriba un moment que han de posar a la balança quins interessin i quins no. El problema, segons veim, és de restricció de sales i de traducció. Jo vaig fer bastants gestions davant el grup socialista del Parlament Europeu, perquè a més el rumor em venia d'aquest grup, s'enviaren escrits a tots, els cinc representants del Grup Socialista del Parlament Europeu, per tal d'intercedir davant ells, per dir que seria, bé, jo crec que molt perjudicial el fet que desaparegués. Al final, es va imposar el seny, i aquest intergrup continua.

Aquesta és una opinió molt personal i no pot mediatitzar el que decideixi el Parlament, jo crec que els temes europeus exigirien l'existència d'una comissió permanent, crec que seria un bon fòrum de debat i d'aportació, i quan un comença la seva intervenció reclamant una unitat d'acció en aquest sentit, què millor que tenir un suport del parlament de forma unànime. Per tant, ja li dic que coma opinió personal, absolutament d'acord.

Es plantejava després el tema de si hi havia una estratègia euromediterrània, he cregut entendre. Miri, desconec en aquests moments si la política que du a terme la Conselleria de Presidència se centra en aquest tema, sí sé que hi ha una preocupació d'actuar amb els països de la ribera i del nord d'Àfrica, com a conclusió que va sorgir, crec que interessant, en el primer fòrum a Formentor, on vaig participar, en el segon no

hi vaig participar, vaig participar, hi vaig ser present, allà es va posar de manifest la necessitat que Europa es giràs cap als països del nord d'Àfrica. Ara, aquestes presències de les persones a què vostè feia referència, jo crec que no obeeixen a una estratègia del Govern, que participen més com a convidats d'associacions que no del Govern.

La informació que em demanen, no tenc cap inconvenient, la que estigui a les meves mans, fer-la arribar, i jo crec que més o menys he contestat a les coses que m'han demanat, però, si no, encara som a la seva disposició. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Si algun grup vol fer alguna altra intervenció per aprofundir en alguna qüestió. Si no és així, no ens queda més que tancar aquí la reunió, agrair una vegada més al Sr. Conseller, Joan Mesquida i Ferrando, la seva presència en un dia en què no està en plenitud de facultats físiques, i aixecam la sessió, amb la previsió que, probablement, la setmana que ve hi tornarà a haver sessió, ara hi haurà una reunió de mesa. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma